

Hengivenheten til Den guddommelige barmhjertighet

Hengivenheten til Den guddommelige barmhjertighet er etter hvert blitt mer kjent, også i Norge. Fra å ha vært den nå hellige søster Faustyna Kowalskas livsoppdrag, gitt henne personlig av Jesus Kristus gjennom en rekke åpenbaringer fra 1931-1938, er forkynnelsen av Guds barmhjertighet snart Kirkens allemannseie. Den trenger likevel å gis videre til "alle folkeslag", slik Johannes Paul II uttrykte det i 2002. Den hellige Faustyna skrev ned åpenbaringene hun mottok i sin Dagbok, som i dag er oversatt til en rekke språk.

Hovedbudskapet i åpenbaringene Jesus Kristus ga den hellige Faustyna, er at Guds barmhjertighet er uendelig mye større enn vår synd. Om vi nærmer oss Gud i tillit til hans barmhjertighet, vil han komme oss til unnsetning og gi oss del i enorme nådegaver som vil komme hele menneskeheten til gode, bringe rettferdighet og fred.

Kristus veiledet den hellige Faustyna i seks forskjellige måter mennesker kan øse av hans miskunn på:

1. Ved å ære bildet av Jesus slik han viste seg for den hellige Faustyna.

"Mal et bilde i samsvar med synet du ser, med innskriften: Jesus, jeg stoler på deg. Det er mitt ønske at dette bilde skal æres først i kapellet deres, deretter i hele verden. Jeg lover at den sjel som ærer dette bilde ikke vil gå fortapt. (...) Jeg vil personlig forsvare den sjelen med selve min herlighet" (Dagbok, 47-48).

"De to strålene representerer blodet og vannet: den bleke strålen symboliserer Vannet som rettferdiggjør sjelene; den røde strålen symboliserer Blodet som er sjelenes liv... Disse to strålene brøt frem fra min Barmhjertighets indre, da mitt forpinte Hjerte på korset ble åpnet av lansens" (Dagbok, 299).

(...) Be min trofaste tjener [Den hellige far] om på denne dag å tale til hele verden om min store Barmhjertighet, for den som da nærmer seg Livets Kilde, vil oppnå fullstendig tilgivelse av sin skyld og all straff" (Dagbok, 300).

2. Ved å feire Den guddommelige barmhjertighet 2. søndag i Påskeoktaven.

I år 2000 innstiftet Johannes Paul II denne festen som universell fest for hele Kirken. Den kalles Miskunnssøndag eller Den guddommelige barmhjertighets søndag.

"Min datter, fortell hele verden om min ufattelige barmhjertighet. Jeg ønsker at Festen for Den guddommelige barmhjertighet skal bli et tilfluktssted og et vern for alle sjeler, særlig for arme syndere. På den dagen er dypene i min Barmhjertighet åpne. Jeg utøser et hav av nåder utover de sjeler som nærmer seg min Miskunns kilde. Den sjel som vil gå til skrifte og motta Den hellige kommunion [på denne dagen], oppnår fullstendig ettergivelse av all skyld og straff. Den dagen står de guddommelige sluser på vidt gap, hvorigjennom alle nåder strømmer ut. La ingen sjel frykte å nærme seg Meg, uansett om dens synder er

skarlagensrøde... (...) Enhver sjel som forener seg med meg skal betrakte Min kjærlighet og min Barmhjertighet til evig tid.

Barmhjertighetens høytid er sprunget ut fra dypet av mitt indre. Det er mitt ønske at den blir høytidelig feiret på den første søndagen etter Påske. Menneskeheten vil ikke få fred så lenge den ikke vender seg mot min Barmhjertighets kilde" (*Dagbok*, 699).

3. Ved å iakttå Barmhjertighetens Time (klokken 15)

Jesus Kristus ba den hellige Faustyna om å be spesielt til Guds barmhjertighet klokken 15 hver ettermiddag, på klokkeslettet da Kristus ga sitt liv for oss på korset:

"Bønnfall min Barmhjertighet klokken tre om ettermiddagen, særlig for synderne; og om så bare for et øyeblikk, fordyp deg i min Lidelse, særlig i min forlatthet i dødens stund. Dette er timen for stor barmhjertighet. På dette klokkeslettet vil jeg ikke nekte noe til den sjel som spør meg i kraft av min Lidelse" (*Dagbok*, 1320).

"Så ofte som du hører klokken slå tre, fordyp deg fullstendig i min barmhjertighet, tilbe og lovpris den. Påkall dens allmakt for hele verden og på særlig vis for de arme syndere, for i det øyeblikket ble Barmhjertigheten åpnet for enhver sjel. På dette klokkeslettet kan du oppnå alt for deg selv og for andre. I den timen ble nåden virkeliggjort for hele verden – Barmhjertigheten seiret over Rettferdigheten . Min datter, forsøk å be korsveien på dette klokkeslettet såfremt pliktene dine tillater det, og om du ikke er i stand til å be korsveien, så gå i det minste inn i kapellet for et øyeblikk og tilbe i Det Allerhelligste Sakrament mitt Hjerte, som er fylt av barmhjertighet; og skulle du ikke være i stand til å gå inn i kapellet, fordyp deg i bønn hvor du enn måtte befinne deg, om så for bare et kort øyeblikk" (*Dagbok*, 1572).

4. Den guddommelige barmhjertighets rosenkrans

Jesus lærte den hellige Faustyna en egen rosenkrans til Den guddommelige barmhjertighet.

"(...) Først ber du Fader Vår, et Hill deg, Maria og Trosbekjennelsen. Deretter, på perlene hvor Fader Vår bes, fremsier du følgende ord: "Evide Far, jeg frembærer for deg din høyt elskede Sønns, vår Herre Jesu Kristi Legeme og Blod, Sjel og Guddom, som soning for våre og for hele verdens synder." På perlene der Hill deg, Maria bes, skal du si følgende ord: "For hans smertefulle lidelses skyld, miskunn deg over oss og over hele verden." Til slutt skal du si disse ord tre ganger: "Hellige Gud, Hellige Sterke, Hellige Udødelige, miskunn deg over oss og over hele verden."

"Be uopphørlig denne rosenkransen jeg har lært deg. Den som ber den vil bli gitt stor barmhjertighet i dødstimen. Prestene vil anbefale den til synderne som den siste redningsplanke. Selv den mest forherdede synder vil, ved å fremsi denne rosenkransen én eneste gang, oppnå min uendelige Barmhjertighets nåde. Jeg ønsker å innvilge ufattelige nåder til sjelene som stoler på min Barmhjertighet" (*Dagbok*, 687).

"I dødstimen forsvarer jeg som min egen herlighet enhver sjel som ber denne rosenkransen; eller, når noen ber den ved en døende, er ettergivelsen like stor." (*Dagbok*, 811).

”Skriv at hver gang de ber denne rosenkransen nær døende, vil jeg stille meg mellom Faderen og sjelen, ikke som rettferdig Dommer, men i stedet som barmhjertig Frelser”(Dagbok, 1541).

I år synes disse bønnene å ha en særlig aktualitet, med tanke på alle som dør ensomme, uten familie eller nærstående rundt seg. Vi kan bruke dem til å be av all vår makt til Guds barmhjertighet om styrke og lindring for alle syke og døende, slik at de kan erfare Kristi barmhjertige nærvær og gå oppstandelsen i Kristus tillitsfullt i møte.

5. Novenen til Den guddommelige barmhjertighet (Fra Langfredag til Barmhjertighetssøndagen)

Jesus dikterte den hellige Faustyna en novene til Den guddommelige barmhjertighet, som starter Langfredag og avsluttes lørdagen rett før Miskunnssøndagen. I denne novenen bringes sjelene frem for Jesu Hjerter gruppevis: Langfredag hele menneskeheten (og da særlig alle syndere), Påskeaften alle prester og ordensfolk, 1. Påskedag alle fromme og trofaste sjeler, mandag i Påskeoktaven alle som ikke tror og alle som ikke kjenner Kristus ennå, tirsdag alle som lever atskilt fra Kirkens enhet, onsdag alle milde og ydmyke sjeler og alle små barns sjeler, torsdag alle som ærer og lovpriser Guds Barmhjertighet på særlig vis, fredag alle sjeler i Skjærsilden og lørdag før Miskunnssøndag alle lunkne sjeler.

”I løpet av disse ni dagene ønsker jeg at du skal bringe sjelene til min Barmhjertighets kilde, for at de skal kunne hente styrke, lindring og alle nåder de trenger i livets prøvelser og særlig i dødstimen. Hver dag skal du bringe mitt Hjerter en ny gruppe sjeler, og senke dem i min Barmhjertighets hav. Jeg vil føre alle disse sjeler til min Fars hus (...)” (Dagbok, 1209).

(Se vedlegget for fullversjonen av novenen.)

6. Barmhjertighetsgjerninger

Et siste, avgjørende krav Kristus stilte til alle som ønsker å etterleve hengivenheten til Den guddommelige barmhjertighet er at nestekjærligheten – barmhjertigheten – må vises i gjerninger.

”Jeg anviser deg tre måter du kan vise din neste barmhjertighet på: den første – i handling; den andre – i ord; og den tredje – gjennom bønn. På disse tre trinnene hviler min Barmhjertighets fylde, for de utgjør et ubestridelig bevis på kjærligheten til meg. Det er slik sjelen forherliger og ærer min Barmhjertighet. Ja, den første søndagen etter Påske er Barmhjertighetens fest, den må likevel også være en handling, og jeg vil at hengivenheten til min Barmhjertighet ikke bare skal gi seg uttrykk i den høytidelige feiring av denne festen, men også ved at bildet som ble malt blir æret. Gjennom det vil jeg innvilge sjelene mange nåder, og bildet vil minne dem om min Barmhjertighets fordringer, for selv den sterkeste tro er nytteløs uten gjerninger.

En hengivenhet for vår tid

Kirken pålegger ikke de troende å slutte seg til private åpenbaringer som den har godkjent, men forklarer at ”deres oppgave er ikke å ”utbedre” eller å ”utfylle” den endegyldige åpenbaring i Kristus,

men å være en hjelp til bedre å etterleve denne åpenbaringen på et visst tidspunkt i historien” (*Den katolske kirkes katekisme*, 67).

I pandemien som hele verden nå gjennomlever, hvor tusener av mennesker dør og vi selv konfronteres med vår egen forgjengelighet, synes åpenbaringene om Guds miskunn – eller Guds barmhjertighet høyaktuelle. Som svar på menneskenes akutte angst for sykdom og død, sjele kvaler, fremtidsfrykt, bringer Jesu budskap om Guds uendelige barmhjertighet nettopp håpet og nådene vi trenger for å leve i så krevende tider.

”Skriv dette til sjelene som uroer seg: Når sjelen ser og erkjenner alvorligheten i sine synder, idet den står overfor avgrunnen av elendighet den er sunket ned i, skal den ikke fortvile, men kaste seg i min Barmhjertighets armer, slik et lite barn kaster seg i sin kjære mors fang. Disse sjelene har førsteprioriteten i mitt medlidende Hjerter og førsteretten hva angår min Barmhjertighet. Forkynn at aldri har noen sjel som har påkalt min Barmhjertighet noensinne blitt skuffet eller gått seg vill. Jeg har en særlig forkjærlighet for den sjel som stolte på min Godhet” (*Dagbok*, 1541).

Istedenfor å tenke at vi lever i ”Coronaens tid”, vil det hjelpe oss å huske at tid og univers alltid tilhører Kristus. I budskapene Jesus ga den hellige Faustyna kan vi finne legedom, stor trøst og styrke. I dem gir Gud til kjenne sin uendelige kjærlighet til oss.

St. Johannes Paul II, Den guddommelige barmhjertighets apostel

For bedre å forstå hvor nødvendig for vår tid budskapet om Den guddommelige barmhjertighet er, kan det være verdt å lese utdrag av St. Johannes Paul IIs preken ved innvielsen av Den guddommelige barmhjertighets helligdom i Łagiewniki i Polen i år 2002¹:

1. (...) Som den hellige Faustyna vil vi forkynne at utenom Guds barmhjertighet finnes det ingen annen kilde til håp for menneskeheten. Vi ønsker å gjenta i tro: Jesus, jeg stoler på deg!

Denne forkynnelsen, denne bekjennelsen av tillit til Guds allmektige kjærlighet, er særlig nødvendig i vår egen tid, idet menneskeheten erfarer forvirring i møte med de mange måter det onde gir seg uttrykk på. Påkallelsen av Guds barmhjertighet må stige opp fra dypet av hjerter fylt med lidelse, uro og usikkerhet, samtidig som de lengter etter en kilde til håp som ikke svikter. (...)

Med vår sjels øyne lengter vi etter å se inn i den barmhjertige Jesu øyne, for dypt i hans blikk å finne gjenskinnet av hans indre liv, så vel som lyset av den nåden vi allerede har mottatt så ofte, og som Gud på ny rekker frem til oss hver dag og på den siste dag. (...)

4. “Men den time kommer, ja, den er nå, da de sanne tilbedere skal tilbe Faderen i ånd og sannhet. For slike tilbedere vil Faderen ha” (Joh 4,23). (...) Det er Den Hellige Ånd, Trøsteren og Sannhetens Ånd, som alltid leder oss langs Den guddommelige barmhjertighets veier. Ved å overbevise verden om “hva synd er, hva rettferdighet er, og hva dom er” (Joh 16,8), gjør han også frelsens fylde i Kristus kjent. Denne

¹ http://www.vatican.va/content/john-paul-ii/en/homilies/2002/documents/hf_jp-ii_hom_20020817_shrine-divine-mercy.html

“overbevisningen” hva angår synd er *på dobbelt vis forbundet med Kristi Kors*. På den ene side gjør Den Hellige Ånd oss i stand til, gjennom Kristi Kors, å erkjenne synd, enhver synd, i det fulle omfang av ondskap som den innebærer og innvendig skjuler. På den annen side tillater Den Hellige Ånd oss, igjen gjennom Kristi Kors, å se synd i lys av *mysterium pietatis*, det vil si, i lys av Guds barmhjertige og tilgivende kjærlighet (jf. *Dominum et vivificantem*, 32).

Følgelig blir denne “overbevisning hva angår synd” også en overbevisning om at *synd kan legges til side* og at mennesket kan bli gjenopprettet til verdigheten som Guds elskede barn. (...) “Korset er som den evige kjærlighets berøring av de mest smertefulle sår i menneskets jordiske eksistens” (*Dives in misericordia*, 8). (...)

5. “Evide Far, jeg frembærer for deg din elskede Sønn, vår Herre Jesu Kristi Legeme og Blod, Sjel og Guddom, som soning for våre og for hele verdens synder; ved hans smertefulle lidelse, ha miskunn med oss og med hele verden” (*Dagbok*, 476). Med oss og med hele verden... Hvor mye verden i dag trenger Guds barmhjertighet! Fra ethvert kontinent, fra dypet av menneskelig lidelse, synes et rop om barmhjertighet å stige opp. (...) Barmhjertighet er nødvendig for å sikre at enhver urett i verden skal ta slutt, i lys av sannhetens stråleglans.

Derfor ønsker jeg i dag, i denne helligdommen, *høytidelig å betro verden til Den guddommelige barmhjertighet*. Jeg gjør det med det brennende ønske om at budskapet om Guds barmhjertige kjærlighet, forkynt her gjennom den hellige Faustyna, *må gjøres kjent for alle jordens folk og fylle deres hjerter med håp*. Må dette budskap stråle ut fra dette sted til vårt elskede hjemland og utover hele verden. Må Jesu bindende løfte oppfylles: herfra skal “gnisten som vil forberede verden på hans endelige gjenkomst” (jf. “Dagbok”, 1732:) gå ut.

Denne gnisten må tennes av Guds nåde. Denne barmhjertighetens ild må bli gitt videre til verden. *I Guds barmhjertighet vil verden finne fred og menneskeheten glede!* Jeg betror denne oppgaven til dere, kjære brødre og søstre, til Kirken i Kraków og Polen, og til alle som deler hengivenheten til Den guddommelige barmhjertighet, som vil komme hit fra Polen og fra hele verden: *Vær barmhjertighetens vitner!*”

Den hellige Johannes Paul IIs bønn

Johannes Paul II avsluttet den samme prekenen med følgende bønn:

Gud, barmhjertige Far,
i din Sønn, Jesus Kristus, har du åpenbart din kjærlighet
og utøst den over oss i Den Hellige Ånd, Trøsteren.
Vi betror deg i dag verdens og hver manns og kvinnes skjebne.

Bøy deg ned til oss syndere,
helbred vår svakhet,
overvinn all ondskap,
og gi at alle folkeslag på jorden
må erfare din barmhjertighet.
Må de i Deg, Treenige Gud, alltid finne håpets kilde.

Evige Far,
ved din Sønnis lidelse og oppstandelse,
ha miskunn med oss og med hele verden!
Amen.

For den som vil lese mer, er Johannes Paul IIs preken til Barmhjertighetssøndagen 2001 også en vakker innføring i hengivenheten til Den guddommelige barmhjertighet.

http://www.vatican.va/content/john-paul-ii/en/homilies/2001/documents/hf_jp-ii_hom_20010422_divina-misericordia.html